

IV BA CỘT TRỤ CỦA THẾ GIỚI

Để thấy rõ chỗ đứng tối ưu của *Lectio divina* trong cuộc sống, chúng ta được sự trợ giúp của một câu châm ngôn trong kho tàng khôn ngoan Do-thái, nó nằm trong tập sách cách ngôn (Pirqé Abot) mà người ta cho là của Siméon le Juste, vị thượng tế ở Giê-ru-sa-lem vào thế kỷ thứ III hay thứ II trước Công nguyên :

Thế giới được đặt trên ba cột trụ là :

- 1 - Học hỏi Lễ Luật (Torah);*
- 2 - Phụng tự, Cầu nguyện (Avodah);*
- 3 - Làm việc bác ái (lòng thương xót)¹.*

¹ *Pirqé Abot*^b 5, 2.

Ta có thể dễ dàng ứng dụng câu châm ngôn trên vào đời đan tu: *Torah*, chính là việc học hỏi Kinh Thánh, “Luật của Thần Khí ban sự sống trong Đức Giê-su Ki-tô” (*Rm 8, 2*); *Avodah*, bao hàm tất cả Phụng Vụ, với mọi sinh hoạt trong việc thờ phượng trong thiên chức Tư Tế của chúng ta; *Gemilut-hassidim*, đây là một hình thức rất đặc biệt trong khung cảnh một cộng đoàn đan tu: tình liên đới với xã hội và con người, nói cách khác, nó bao gồm mọi sinh hoạt ‘giao hảo’ thấm đượm tình bác ái huynh đệ.

Coi thường một trong ba trụ cột này, chính là làm tổn hại cho thể quân bình của đời đan tu. Người ta vẫn có thể tranh luận về ưu thế của trụ này hay cột kia. Cuối cùng, học *Torah* chẳng phải là bước đầu tiên phải làm sao? Vì Kinh Thánh chính là thực thể của Phụng Vụ, và cũng từ đó mà ta có “điều răn mới” của tình bác ái huynh đệ. Tóm lại, khi coi nhẹ việc học Kinh Thánh, hay chỉ học vì thói quen sẽ dẫn đến nguy hại lớn lao...